18

DE CATARACTA
NOVA RATIONE EXTRAHENDA.

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

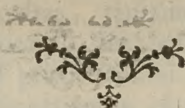
Quas, DEO JUVANTE, & Præside M. FRANCISCO-GUILLELMO LEVACHER, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, Regiæque Chirurgorum Academiæ Conſiliario, necnon Chirurgiæ Scholarum Practicarum Profeſſore, *tueri conabitur*, PETRUS-VICTOR COUTOULY, *Pariſinus, in almâ Univerſitate Pariſienſi Magiſter, necnon magni Noſocomii Pariſienſis Chirurgus internus.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati, 13ª. Septembris à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam. Anno R. S. H. 1766.

PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

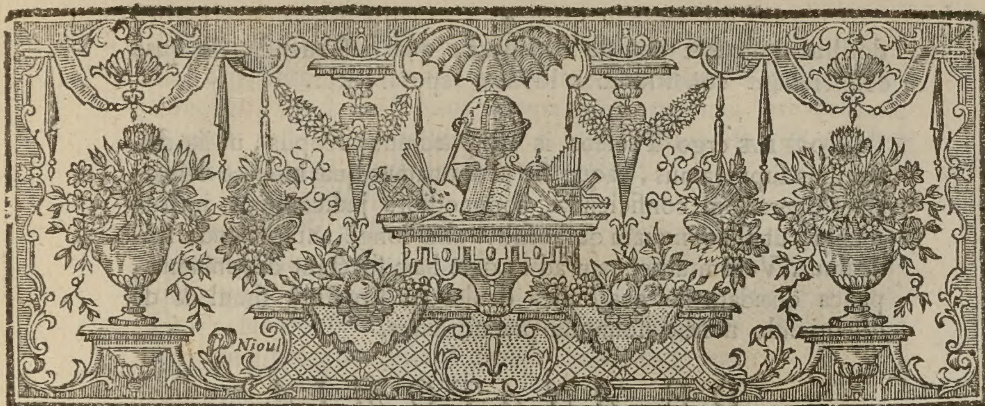

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXVI.

S

D. O. M.

DE CATARACTA THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

TSI vulgarem extrahendæ Cataractæ methodum, quoquomodo conficiatur operatio, optati plerumque successus consequuntur, visioque notis artibus certissimè restituitur, ea est tamen hujusce operationis ritè absolvendæ difficultas, tantamque postulat ab operante Chirurgo dexteritatem & solertiam ut mirum sit nullatenùs quòd præstantissimi quotquot extitêre Chirurgi curam omnem ac diligentiam in eâ perficiendâ posuerint atque consumpserint. Illud autem imprimis arduum & difficile esse norunt, quod mobilissimum ita sistere oporteat ac morari organum, ut fixum omninò sit & quasi penitus immobile. Neque verò delicatiora quibus utendum erat instrumenta iis

dotibus instruere novisse videntur, quæ assequendis iis quas desiderabant conditionibus idoneæ reputabantur.

Nostræ ergo Theseos is est præcipuus scopus, ut iis defectibus suppleamus, eaque sic proponamus quæ huic-ce delicatiori operationi conficiendæ commodiora judicavimus instrumenta, ut illa tanquam quibuslibet aliis longè anteponenda suadeamus. Verùm antequam ad ea quæ hæc spectant deveniamus, pauca quædam de anatomicâ oculorum structurâ simul & de discutiendo morbo nonnulla præmittemus.

DE ANATOMIA.

Oculum, præstantissimum illud visionis organum, in orbitâ situm à naturâ, ideòque variis cranii ossibus ab externis impetibus defensum, duplicis generis partibus constare docent Anatomici, aliæ scilicet *communes* aliæ *propriæ* nuncupantur.

Communes dixerunt ossa, cutem, pinguedinem, carnesque musculosas. Hæ quidem vix quidquam ad operationem, plurimùm verò illæ quas proprias nominaverunt.

Partium porrò propriarum compages, ob sphæricam quam exhibent figuram, oculi *globus* appellata, multa & varia seduliori consideratione dignissima præbere consuevit. Ac prima quidem quæ dicitur *exterior* tunica, *cornea*, alia *adnatæ* nomine insignitâ membranâ obtegitur, & in *pellucidam* & *opacam* distinguitur. Utraque convexa quidem, sed ita prominet pars anterior lucidissima, ut anteriori majoris sphæræ portioni minoris sphæræ portio superaddita esse videatur.

Altera membrana priori subjecta, & in orbem pariter expansa, internam scleroticæ superficiem obtegit. Dicitur *Choroïdea*; cujus pars anterior *uvea* audit, & circulum effingit variis coloribus distinctum qui *iridis* nomine indigitatur.

Hujus in medio foramen quoddam observatur quod aliàs strictius, aliàs patentius minorem aut majorem luminis copiam excipit, & *pupilla* nuncupatur.

Quod concavam corneæ lucidæ inter, & anteriorem ac ferè

planam iridis ſuperficiem ſpatium interjacet, *camera* oculi anterior appellatur & certam quamdam *aquei humoris* quantitatem continet; illud verò quod uveam ponè reperias intervallum, *cameræ poſterioris* nomine non ſuo diſtinctum eſt, & modicâ pariter humoris aquei quantitate repletur.

ULTIMA & poſtica membranarum oculi *retina*, nervi optici vera expanſio, internam Bulbi faciem à fundo, ad eam ferè uſque partem, quæ ligamenti ciliaris falsâ denominatione cognoſcitur, ſenſim ſine ſenſu ſeſe minuendo expandit, & vitreum humorem propriæ cellulis tunicæ contentum tegit.

TRIPLICIS ergo generis humores in oculo celebrantur. Omnium primus *aqueus*, *criſtallinus* alter, & ultimus *vitreus* nominatur. Cameram oculi anticam, ut jam diximus, totam adimplet ille quem primum nominavimus, ibique ſolâ iride criſtallinâque ſubſtantiâ, & corneâ pellucidâ continetur.

CRISTALLINUS verò humor, majori tenacitate & denſitate gaudet, quam ut humoris nomen jure ſubeat. Eam porrò figuram exhibet quæ lenti propria eſt, cujus anterior ſuperficies leviter ſphæricè convexa, poſterior autem ellipſoïdalis eſſe animadvertitur. Peculiari quâdam tunicâ circuminduitur à quâ non prorsùs difficili negotio deliberatur. Vitreum humorem quem ponè ſe habet ita premit, ut concavum quaſi quoddam inibi veſtigium faciat quod ipſomet intuitu facillimè deprehendes. Prætereà in anteriore criſtallini facie membranulam quamdam reperias *criſtalloïdeæ* nomine celebrem quam à membranâ vitreum humorem continente ita prodire notum eſt, ut lens criſtallina inter ambas membranæ illius laminas incluſa videatur.

POSTREMUM igitur humorem vitream ſubſtantiam dixeris; quæ ſingulari membranâ coërcita unâ cum ſuo ſacco ab Anatomico diſſecante auferri poteſt. Ipſi retinæ immediatè incumbit, mirifque refringendi luminis uſibus ſimul cum cæteris Bulbi humoribus inſervit.

EX CHIRURGIA.

Visio vel turbata vel abolita ab humoris criſtallini ejuſ-ve membranarum opacitate, Latinis *Cataracta*, Græcis ὑπόχυμα appellatur & varias ſortitur denominationes ratione partium opacarum, conſiſtentiæ humoris indurati, & diverſorum quos referunt colorum. Hinc dividitur Cataracta, 1°. in *Cataractam proprie-dictam* & *membranaceam*, 2°. in *incipientem* & *confirmatam*, 3°. in *præcocem* & *maturam*, 4°. in *ſolidam* & *lacteam*, 5°. tandem in *albam*, *cæruleam*, *gryſeam*, &c.

Signa Cataractæ *communia* ſunt vel *propria*. Quibuſlibet Cataractarum ſpeciebus priora conveniunt; unamquamque Cataractam poſteriora demonſtrant. In quâcumque Cataractæ ſpecie pupilla obſcuratur, & radii luminis, aut pauciores, aut nulli ad retinam perveniunt; unde viſio turbatur vel omninò tollitur. Prætereà à corpore opaco reflexi, certum quemdam ſolidioris corporis ponè pupillam exiſtentis colorem conſideranti Chirurgo referunt, quod nec in glaucomate, neque in corneæ albugine unquam obſervaveris.

Quæ ab opaco criſtallino cataracta oritur non adeò facile dignoſcitur ab eâ quæ ab induratis ejuſdem membranis accidit. Illud tamen videtur peculiare *membranaceæ* quod ſemper ſub cinereo colore ſe ſe offerat, dum varios referre ſolet colores ea quæ propriè dicitur Cataracta.

Incipientem verò Cataractam ex eo noveris quod viſio tantum inter-turbatur, cum eum opacitatis gradum nondum adeptus fuerit criſtallinus, quæ in confirmatâ deprehenditur. In præcoce, idem humor etiam num vix induratus vel opacus, non eam ſoliditatem acquiſivit quæ neceſſaria eſt ut omnes omninò radii reflectantur, quod in maturâ perpetuò reperitur. Verùm ſolidam perfacile diſtinxeris à lacteâ, cum in eâ criſtallinus humor fluidus & opacus lacteum colorem exhibeat, & in ſolidâ, conſiſtens & abſolutè ſolidus inveniatur. Varios porrò cataractarum colores à variâ partium radios impedientium & reflectentium naturâ deduxeris.

Proximam cataractarum cauſam aſſignare minimè difficile

eſt. Criſtallini vel ejus membranarum inſpiſſationem & obſcurationem horum affectuum immediatam cauſam eſſe patet evidentiſſimè. Si quid autem in cauſas remotiores conjectari licet, harum omnium valentiſſimam ſenectutem cuncta indurantem non abſurdè prædicaveris.

QUANQUAM ex iis quæ humano in corpore peraguntur functionibus, non ultimum locum tenet oculorum uſus, quia tamen vivere poteſt homo abſque viſionis exercitio, Cataracta ideò non inter periculoſos, quibus homines conflictantur morbos annumeranda eſt. Unicum illud triſtiſſimum equidem, ſed minimè exitioſum, quod accidere poſſit incommodum, viſûs eſt abſoluta deſtructio. Nec enim omnes omninò Cataractæ extractione ſanari poſſunt, tunc autem ita tractari debent, ut malum non ultrà progrediatur. Scilicet incipiens & præmatura nullatenùs operatione auferri poteſt ; eò requiritur ut juſtam ac debitam ſoliditatem humor criſtallinus acquiſierit.

UBI igitur eas dotes adepta Cataracta eſt quæ requiruntur ut fiat criſtallini opaci extractio Chirurgica, præparatis omnibus iis quæ ſolitâ in operatione comparari conſueverunt, ægrotantem Chirurgus in ſitu convenienti collocat & ea quæ excogitavit hujuſce actus præſes hîc exarata inſtrumenta, more ſequenti diſponit & tractat.

AC prius quidem quo hic uti debet Chirurgus inſtrumentum, lanceam refert quatuor vel quinque tranſverſis digitis longam, in quâ pars duplex animadvertitur. Altera *lancea* propriè dicitur, altera *manubrium*. In lanceâ *extrema* & *corpus* conſiderantur. Ultima & craſſior extremitas *manubrio* infigitur, rectâ que tendit ſub unicâ latitudinis lineâ, ſemilineæ verò ſpiſſitudinis ad medium uſquè *corpus*. Ibi minutis & latitudine & ſpiſſitie, ad anteriora curvatur, ſubitòque retrorſum ita replicatur, ut trullæ inſtar deſinat in cuſpidem. Altera extremitas lanceæ *cuſpis* audit, in quâ *pediculum* & ipſamet *cuſpis* conſideranda veniunt. Pediculum planum eſt, tenue, politum, ab illo, ubi deſinit corpus, angulo ad baſim cuſpidis uſque, duabus circiter lineis trajectu, rectâ tendit. Ibi vera cuſpis trianguli figuram refert, cujus altitudo trium linearum eſt, & baſis duarum linearum lata. Politiſſima etiam & acutiſſima eſt, ac veluti phlebotomus culter in utrumque latus exquiſitè ſecare debet.

ALTERUM quod in uſum venit inſtrumentum ſcalpellum

exhibet æqualem priori inſtrumento longitudine, in eoque pariter pars duplex conſideratur, manubrium ſcilicet, & *laminula;* extremitas ultima manubrio quoque eburneo figitur, & laminulæ *corpus* eâ eſt craſſitie ac latitudine, quam in alio conſideravimus. Quâ parte ſecat, duplici curvaturâ gaudet; altera ad anteriora lenis, ad latus internum altera ſpectat, & ita in cuſpidem definit, ut ſubtiliſſima acies in acum abeat penetrantiſſimum. Planiſſima eſt hujus ſcalpelli ſuperficies politiſſimaque, & habet à baſi ad cuſpidem uſque, lineam geometricam latitudine.

His igitur in anteceſſum paratis, collocatoque, lumine adverſo, in ſedili, vel in lectulo, ægro; appoſito ſimul ad caput, ejus miniſtro, dum alius inſtrumenta tenet ea, ordine diſpoſito ſuppeditaturus, illum locum Chirurgus operator eligit, qui vel intrà genua eſt ægrotantis, vel ad latus illud, quod idem eſſe debet, ac oculi perforandi latus, ſedet vel ſtat. Tum elevatâ ſuperiore palpebrâ à miniſtro ad caput ægrotantis ſtante, firmatoque in parte ſupernâ bulbo ejuſdem ope mediante; ſuo indice digito palpebram inferiorem deprimit Chirurgus, ſiniſtrâque manu (*a*) primum inſtrumentum, ſeu lanceam externè (*b*) & parumper inferiùs infigit in oculum ſub corneâ pellucidâ, in eâ parte quæ ſcleroticam definit, adactâque in cameram anteriorem cuſpide penitus, contra angulum ſectionis externum inſtrumenti pediculi latus reſpondens leniter apprimit; acceptum deinde à miniſtrante Chirurgo ſcalpellum per inceptum vulnus ſuprà cuſpidis faciem anteriorem æquabili motu condit, ipſoque mediante, ſecurâ dextrâ corneam ſecundum eum circularem quem deſcribit trajectum diſſecando à minore ad majorem oculi canthum incidit. Perfectâ dehinc latâ ſectione, per inferiorem corneæ marginem lanceam educit ex oculo, relictoque in vulnere ſcalpello, ipſum vertit, atque illius acum versùs pupillam dirigit Criſtalloïdeam membranam tranſverſim diſſecaturus. Quo quidem peracto ſcalpellum extrahit, preſſoque leniter, ut fieri ſolet, oculi bulbo perforati, Cataracta decidit, omniaque ſicut in ſolemnioribus operandi methodis ordinantur & abſolvuntur.

(*a*) Supponitur oculus dexter operandus. Si enim ageretur de ſiniſtro, quidquid hîc peragitur dexterâ manu, ſiniſtrâ abſolveretur; & culter quo uteretur Chirurgus incurvari deberet in faciem & latus contraria.

(*b*) Lanceola ab externo oculi latere ad centrum corneæ pellucidæ ſemper dirigitur; indèque varium ratione oculi perforandi manuum munus & officium.

FINIS.